

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 6. De fructibus quos nobis profert memoria Præsentiaæ Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

P R A X I S.

O Fortissime Protector, & paratissime Auxiliorum, & in tribulationibus Unicus Adjutor noster, quæsumus extende super nos Brachii tui Virtutem: nosque dignatione Præsentia tuæ semper omnibus adversitatibus protege: semper in omnibus bonis confirma: ut Divinâ tuâ Præsentia magis delectati atque roborati, per omnia Victores ad Coronam Justitiæ à te recipiendam pervenire mereamur.

EXERCITIUM VI.

De Fructibus quos nobis profert Memoria Præsentia DEI.

1. **C**Ogita Deum tibi præsentem, & te illi intimissimum: à quâ cognitione nullis quæ fieri potest, & ista fragilis vita permittit, sinas avocari in currentibus occasionibus, atque in gestionibus, etiam spiritualis cujuscumque boni spem facientibus, aut speciem exhibentibus.

2. Liberatis enim juxta sua momenta, spiritualibus etiam exercitiis, ac doctrinis, & examinationibus omnibus, quæ per nos exhiberi possunt Deo, in hac vita ministeriis, atque in ministeriis profectibus; vix unum, vix ullum, par, maxime, isto de Divinâ Præsentia exercitio, reperire & assignare licebit. Id quod ex fructibus eius vel in parte cognoscatur.

Primus Præsentia Divinæ memoriæ, exercitioque circa illam fructus censendus est, ipsa Præsentia. Quid enim majus vel intellectibus, vel voluntati, vel toti Homini optabilius, nobis

sque proponatur quam Deus, & quidem intimè præsens, Deus? Hunc Deum, non facit quidem absolutè præsentem nobis in nobis, memoria nostra; nam sine nostrâ memoracione, aut cogitatione, aut affectione, præsens est in nobis Deus: facit tamen suo modo præsentem nobis, & in nobis Deum, cogitatio, & cognitio nostra: quia ut salutariter nobis præsens Deus sit, hoc facit cogitatio, atque cognitio nostra. Alioqui non plus nobis conferret ejus Præsentia in nobis, quam brutis, aut saxis proficit, eadem Dei præsentia in ipsis.

2. Fructus Præsentia Dei memoria, est ipsa memoria & cognitio Dei præsentis. *Hæc est enim* Joan. 17. 3. (ait Dominus JESUS) *vita æterna, ut cognoscant te verum Deum.* Et ipse apud Prophetam Dominus. *In hoc gloriatur, qui gloriatur: scire, & nosse me, quia ego sum Dominus.* Jer. 9. 24.

3. Fructus, Præsentia Dei memoria, est Incentivum Amoris Divini, paratum semper, atque veluti in promptuario reconditum. Sicut enim ex pharetrâ sagittas ad jaculandum, ita amoris Divini jacula, ad evibrandum ex memoriâ DEI præsentis, promere facillimum est. Nam quis non amet Deum, summum utique bonum, habens illum, & videns, sibi, & in se, propter omnia sua bona, Naturæ, Gratia, Gloriaque æternæ impertienda præsentem?

4. Fructus, Desiderium DEI. Anima dicitur vivere desiderijs, sed si feratur in bona veram vitam conferentia. Tale bonum est solus Deus, & ex eo reliqua. DEUM ergo desiderare vita est Animæ. Atqui scire, & habere Deum sibi præsentem, & facit, & implet omne desiderium.

G: Druzb.
Oper: Druzb.
Tom I
N: V
57

5. Fructus, *Æstimatio*, exaltatio, laus
 Qui Deum præsentem sibi novit, quid primo
 quidve aliud agat non habet, nisi ut inæstimabiliter
 liter æstimet, atque super omne pretium appretietur
 Deum: & totus laudem, in laudemque ejus
 retur, corde, ore, manu, toto se.

6. Fructus memorie Præsentis Dei, præsentis
 Hominis ipsius, quis enim se Deo plenum se
 contemnat se? Acceptus homo, (& omnis creatura)
 tura) sine Deo, non aliud quàm nihil est; atque
 plenus, unde contemnatur non habet: nisi quantum
 quantum minùs de Deo habet: & unde pretiosus
 simus sit, utique ipsum DEUM habet.

7. Fructus, Possessio, fruitioque bonorum
 Dei, & gaudium de illis, Deus enim homini præsentem
 sens, non nudus, neque vacuus inest, sed omnia
 bona sua secum infert. Nec infert, ut tantum
 ostendet: sed ut ea homini elargiatur etiam
 versa, si audet homo dilatare sed ad capiendum
 universa. Quod si homo inops bonorum
 est, habens Deum; ipse sibi imputet. Ut
 adeo dives est Homo DEO, & ejus Bonis
 non possit iis privari, nisi se ipse iis privet: quod
 vis & tunc illa habet in se, sed non sibi, nec
 suo habet.

8. Fructus, Assiduus Dei contuitus, Deus
 qui Pulchritudo, qui Dulcedo, qui Serenitas,
 Suavitas est: & eum in quo est, talem facit. Non
 DEUS nec videre quenquam, nec videri à quocumque
 quam potest, nisi eum sibi assimilet: quomodo
 lux, seu videat, seu videatur, illuminat.

9. Fructus, Regula, & Norma vivendi, agendi
 dique infallibilis, & semper expedita, atque
 plicata. Ex præsentis enim DEI aspectu, quis
 discit, & discit agere, discit ambulare, discit
 Deo: omnis creatura, omnis creatura, omnis creatura
 amque
 10.
 DEO n
 fonte,
 um fon
 omne l
 tium,
 que spe
 sed reip
 suis, si
 est glor
 Provide
 niam à
 hoc late
 insuper
 tio hor
 homine
 datio.
 11.
 & in m
 enim se
 ptu? A
 sentiam
 DELUS
 tibi; M
 Jacob:
 Redem
 petent
 diam:

discit, & habet, quid agat, quomodo, quare agat, discit agere propter Deum, & instar Dei, discit ambulare cum DEO, coram Deo, in DEO. ex Deo: discit normam & mensuram omnis actionis, omnis desiderii, omnis pretii: discit gradum, ideamque omnis Virtutis, & in Virtute perfectionis.

10. Fructus, Auxilium Dei ad omnia. Ex DEO namque cum procedant omnia tanquam ex fonte, quisquis Deum habet; omnem & omnium fontem habet: omne auxilium, omne robur, omne levamen, omnem stimulum, omne pretium, omne primum habet: & non fide, neque spe solâ, neque desiderio aut promisso solo, sed reipsâ, & usu, suo proprio, in manibusque suis, si modò scit, & vult, penitus habet. Inde est gloriatio Davidis, gloriationisque etiam causa.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam à dextris est mihi, ne commovear. Propter hoc latatum est cor meum: & exultavit lingua mea, insuper & caro mea requiescet in spe. Ita nulla portio hominis destituitur auxilio, quando Deum in homine præsentem, non destituit hominis recordatio.

Ps. 15. 8.

11. Fructus, Promptus, paratus, proximus, & in manu, ac planè intimus DEUS. Ad quid enim semper præsens: nisi ut ubique sit in promptu? Audi homo Deum contestantem tibi præsentiam promptitudinemque suam: *Ego Dominus DEUS tuus, apprehendens manum tuam, dicensque tibi: Ne timeas: ego adjuvi te. Noli timere vermis Jacob: ego auxiliatus sum tibi, dicit Dominus, & Redemptor tuus Sanctus Israel.* Audi & iterum repetentem. *Et erit, antequam clament, Ego exaudiam: adhuc illis loquentibus: Ego audiam.* Orare

Is. 4. 14.

Is. 35. 24.

G 2

vult

G: 304
oper. 404
Tom II
N. V
5

vult aliquis? habet Deum in semetipso quem
 Consulere vult, opem vult, vitam, sanitatem,
 fugium, veniam, gratiam, indulgentiam, sa-
 entiam, justitiam, misericordiam, quidquid
 mum vult; cum omnibus his ad manum habet

Act. 17. 28. Deum. *Non enim longè est ab unoquoque nostrum*
 (ait Paulus:) *in ipso enim vivimus, movemur,*
sumus. Eidem etiam cum Jeremiâ dicimus.

Jer. 14. 9. *autem in nobis Domine: & nomen tuum invocatum*
est super nos, ne derelinquas nos.

12. Fructus, Unio cum Deo, atque conjunctio
 Etio, omnino arcta & inseparabilis: non cogitur
 bitur intimior, non arcta magis, non est aqua
 intimior spongiæ, non ignis candenti ferro, non
 lumen aëri, non anima corpori, quam Deus
 homini. Quodsi accedat Unio Dei per gratiam
 atque per beatificam gloriam; summa, omnia
 completa est. Et quænam felicitas huic comparabitur
 parabitur felicitati: suam si homo felicitatem
 nôrit?

13. Fructus, Assiduus convictus, conversatio,
 tio, familiaritas cum Deo, quid tam assiduam
 quidvé tam familiare, quam neque spirare sine
 Deo, neque ictum oculi, nec motum digiti, nec
 mentis cogitatum facere posse, quin simul tecum
 faciat id ipsum Deus? Neque tamen tecum ô ho-
 mo, quando tu peccas, peccat Deus: sicut quando
 do claudus claudicat, non tamen Anima eius
 claudicat, quamvis sine Animâ ille non claudicat.

14. Fructus, Transitus in affectiones, in motus
 res, in Vitam ipsam Dei. Sanè qui ex Dei Præsen-
 tia, seu ex Præsentis memoriâ vivit, ille verè potest
 est dicere; *Vivo ego jam non ego, sed vivit in me*
Deus. Vulgò dicitur: qui cum claudo coambulo

Gal. 2. 20.

lat, claudicare discit: quia nimirum familiaribus mores familiarium adhærescunt: Cur non etiam: si quis cum DEO vivit, vivere divinè discat? si quis familiariter cum Deo agat, cur non moribus ejus imbuatur, & infuescat? Hoc DEUS optabat evenire Abrahamo amico suo: cum ei præcepit: *Ambula coram me, & esto perfectus*: hoc fecit Deus evenire amico suo Enoch: qui *ambulavit cum Deo, & non apparuit*: quia tulit illum Deus: hoc etiam accidit Amico Dei Moyse: cujus facies radiante lumine cornuta videbatur spectantibus, ex frequenti, & longo consortio sermonis Dei.

Gen. 7. 1.

Gen. 5. 24.

15. Et plures his sunt (de quibus Exercitio sequenti) fructus exercitii, & memoriæ Præsentia Dei. Quos si hactenus non percepisti, tuæ id deputa culpæ, sive ignaviæ, sive inconstantia, sive ignorantia.

16. Erubescere coram Deo propterea: atque dole, quod per tuam culpam, tot, tantisque fructibus privatus inveniaris.

17. Propone deinceps resolutissimâ constantiâ, huic te Exercitio totum impendere: exercitiumque hoc omnibus actionibus vitæ, internis, externisque accommodare: ita ut nulla à te suscipiatur agaturvè, quæ non ex memoriâ Præsentia Dei, non ex mente, gustuque ejusdem Præsentis profecta, & perfecta sit.

18. Ad extremum, pete à Deo: ut faciat te gustare suavissimos hujus Exercitii fructus: ut (inquam) faciat te gustare: quoniam dulcis, & rectus, & suavis est Dominus his, qui adhærent illi, memoria intellectu, voluntate: quoniam quicumque requirunt, & reverentur faciem ejus

G: 301
oper: 101
Tom II
N: V
57

semper, eorum corda vivent in sæculum
culi.

P R A X I S.

O Scire, ô meminisse, ô Amore Deum Præsentem
ô ex illius Amore, Dignitate, Honore, Volun-
tate, Norma omnia semper agere! ô gustum cordis
ejus semper explere! ô coram illo: ô cum illo ambu-
lare? ô in ipso: ô ipsum esse!

EXERCITIUM VII.

*De fructibus quos in nobis facit memoria
Præsentia DEI.*

1. **C**onstitue te coram Deo præsentem, vi-
cissimque coram te, imo in te Deum in-
timè habitantem: Hanc tui constitutionem per-
fice per recordationem, cogitationem, seu con-
templationem, & per affectionem, quantum
prævalet ardentem, simulque assiduam.

2. Ad hunc laborem (si tamen revera labor
non potius requies est) animent te, tam multo
quàm & magni fructus, quos tibi labor iste se-
cundissimè parturiet, dummodo, ne ipse impe-
dimentum opponas.

3. Est enim memoria præsentia Divina, exci-
tationemque Animæ circa illam, simile illi terræ bo-
næ, quæ Divino semine suscepto, facit fructum
tricesimum in incipientibus, sexagesimum in
proficientibus, centesimum, millesimum, & ante-
riorem etiam in perfectis.

4. Memoria Præsentia Dei excitat peccato-
res ad pœnitentiæ fructus dignos faciendos, ad
perseverandum in eis, ad evellendas spinas peccato-
catorum.